

Nytt fra

ØSTMARKA

Medlemsblad for Østmarkas Venner 38. årgang Nr. 2/2004

SLÅ RING
OM
ØSTMARKA

7. juni
Min tur
Kulturlandskap
Slottet på Kastevangen

Marka brukes!

Av Steinar Saghaug

Over 80 prosent (345.000) av Oslos befolkning har brukt skogsområdene rundt byen det siste året. Friluftsetatens holdnings- og brukerundersøkelse som er gjennomført av MMI fra 8.–14. mars i år bekrefter at Marka er det viktigste tilbud til trivsel for innbyggerne i Oslo. Vi i Østmarkas Venner har alltid sagt at det beste vernet av Marka er at folk bruker den. Det har Oslofolk åpenbart forstått. Det er nå opp til Oslos politikere, som i løpet av året skal bestemme mål og retningslinjer for kommuneskogene, å lytte til folkets klare meldinger.

Folk bruker Marka hyppig. Over 70 prosent av Oslos befolkning bruker Marka i gjennomsnitt hver uke eller måned gjennom året. Syv prosent av innbyggerne bruker skogområdene daglig i gjennomsnitt for året, med en viss variasjon mellom årstidene. De som bruker Marka aller mest bor i bydeler i nærheten av skogen. 42 prosent bruker Østmarka, mens hele 71 prosent bruker Nordmarka og 26 prosent Lillomarka. I 1993 ble det gjennomført en annen brukerundersøkelse. Alle brukertall fra årets undersøkelse viser økning i forhold til den. For brukere av Østmarka er det en økning fra 38 til 42 prosent. Bra!

En viktig utfordring fra undersøkelsen er at de yngste Osloborgerne er mindre flittige brukere av skogen. Friluftsetaten i Oslo kommune har allerede sagt at dette må det gjøres noe med. Slik Østmarkas Venner ofte har pekt på er det en klar sammenheng mellom bruk av Marka og at det skapes holdninger til Marka og skogens framtid. Det aller viktigste er selvfølgelig betydningen av rekreasjon i friluft for de unges folkehelse. Her må det arbeides enda mer aktivt fra kommunen, skolene, barnehager og de frivillige organisasjonene. Lutvann skole med sin «ute-skole» er ett av flere gode eksempler å strekke seg etter.

Brugerundersøkelsen viser at det først og

fremsst er for å gå på tur og oppleve naturen, stillhet og ro at Oslofolk oppsøker Marka. Ca 70 prosent sier at dette er meget viktig, og ca. 20 prosent oppgir det som ganske viktig. Dette er en klar og utvetydig melding fra Oslos befolkning om at det er det enkle tradisjonelle friluftslivet som skal prioriteres i Marka.

Oslo innbyggere er miljøbevisste. Hele 72 prosent mener at det er meget viktig å ta hensyn til plante- og dyreliv og biologisk mangfold i forvaltningen av kommuneskogen. Inntektene av skogsdriften ønsker de fleste ikke å prioritere, mens hele 69 prosent synes det er meget viktig å ta hensyn til friluftslivet.

Et klart flertall på 78 prosent ønsker at Friluftsetaten skal fortsette reguleringen av elg- og rådyrstammen. Bare en liten gruppe på ni prosent mener det bør åpnes for at private jegere kan jakte på både elg, rådyr og hare. Et klart flertall på 64 prosent uttrykker at de ville vegre seg mot å bruke Marka om det foregikk jakt der. På tross av dette har Byrådet i Oslo vedtatt å utvide ordningen med privat jakt i jakt sesongen 2004. Dette er sterkt å beklage og Østmarkas Venner støtter Naturvernforbundets krav om å få saken opp i bystyret i Oslo til ny behandling. Vi oppfordrer politikerne til å lytte til folket som har valgt dem!

Nytt fra Østmarka

Medlemsblad for Østmarkas Venner
Postboks 129, Tveita, 0617 Oslo
Ansvarlig redaktør: Steinar Saghaug
Redaksjonskomité: **Helga Gunnarsdóttir**,
Øyvind Pettersen og Johan Ellingsen
E-post: he-gunna@online.no

Forsidebilde: Frodig skogseng ved Rausjø
Foto: Hanne Sickel
Grafisk design, repro og trykking: GAN Grafisk AS
Opplag: 2.800
Frist for stoff til neste nr. er 15. august.

Minnestund på Sarabråten

mandag 7. juni 2004 kl. 19.00

Østmarkas Venner arrangerer den årlige minnestunden ved Milorg-bautaen på Sarabråten den 7. juni.

Kirsti Kolle Grøndahl holder dagens tale.

Braathens Bedriftskor framfører bl.a.
Nordahl Griegs dikt «Til ungdommen».
Østre Aker Musikkorps spiller.

Bautaen hilses av Milorg og Østmarkas Venner.

Turen til Sarabråten kan begynne ved Østmarksetra, T-bane til Ulsrud, i Lørenskog og gå via Mariholtet, eller ved Rustadsaga, T-bane til Bogerud.

Ta med termos og kos deg med en kaffekopp.

Styret i Østmarkas Venner 2004-2005

Leder: Steinar@Saghaug.no 91 37 22 42

Nestleder: Johan Ellingsen 64 92 80 52

Styremedlemmer:

Ida Elisabeth Hvoslef 22 28 54 63

Helga Gunnarsdóttir 95 99 23 49

Varamedlemmer: Oddvar Rolstad 22 26 29 07

Finn Jensen 22 27 01 39

Jan Olav Nybo 22 27 28 57

Randi Hauger 41 69 47 22

Arild Rambøl 63 83 06 56

Medlemsarkiv og regnskap: Kristin Ohnstad 93 40 66 71 E-post: kristohn@frisurf.no

Oddvar Rolstad / sett rette element Foto: Trine Johnsen.

Oddvar Rolstad fikk heder og ære!

Foto: Steinar Saghaug

Vårt årsmøte ble avholdt 23. mars med over 80 medlemmer til stede. Oddvar Rolstad ble til kraftig applaus utnevnt til æresmedlem i Østmarkas Venner for særlig verdifull innsats for Østmarka. Han har lagt ned et betydelig organisatorisk og praktisk arbeid for ØV og en rekke andre friluftorganisasjoner. Årsmøtet minnet også avdøde Berit Mørkved for hennes store innsats og sterke engasjement for Østmarka.

Etter årsmøtet presenterte Finn Erhard Johannessen den nye utgivelsen av Sigurd Senjes bok *Østmarka*, og Even Saugstad kåserte om sin nye bok *Hilsen fra Oslo-marka*. Begge bøkene var til salgs til en gunstig medlemspris etter møtet noe medlemmene viste å sette pris på.

Pressemelding fra årsmøtet finner du på www.ostmarkasvenner.no

HG

Lyst å jobbe for Østmarkas Venner?

Styret i ØV vurderer å ansette en sekretær. De viktigste oppgavene vil være innkalling til styremøter, referater, hente og fordele post og svare på brev i samarbeid med styret. Vi anslår at arbeidsmengden tilsvarer ca ett månedsverk per år. Lønn etter avtale.

På sikt kan arbeidet bli utvidet til å omfatte bl.a. medlemsarkiv. Du må ha og beherske PC inkludert mail og tekstbehandling og det er en fordel om du er fortrolig med regneark.

Ring eller mail til:

Helga Gunnarsdóttir mobil 95 99 23 49 e-post: he-gunna@online.no eller Steinar@saghaug.no mobil 91 37 22 42 innen 1. juli

Lyst å stå på vår frivillighetsliste?

Styret i ØV opplever at vi ofte burde vært flere steder samtidig! Mye av dette foregår på dagtid når vi er på vår ordinære jobb. Derfor etterlyser vi medlemmer som kan representere ØV i forbindelse med befaringer og møter vi bør stille på.

Interessert? Ring eller mail til:

Johan Ellingsen mobil 90 92 15 68 e-post: jgelling@online.no

Lauvtjern og Ulvenseter

Av Lise Henriksen

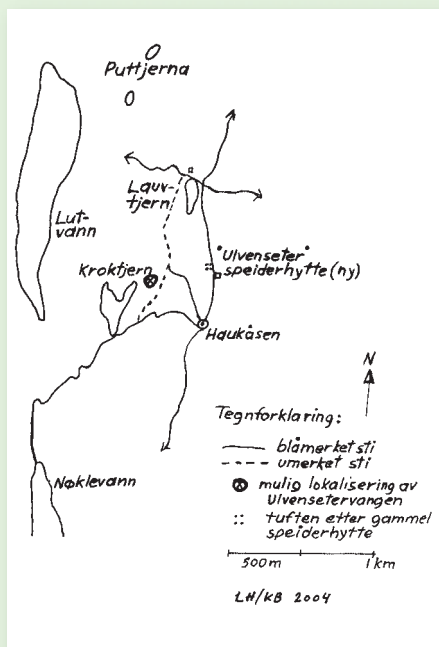
Det er blitt ganske sent på dagen den 26. april innen vi legger av gårde mot Lauvtjern – vårt favorittvann i denne delen av Østmarka. Vi har lengtet etter en vårkveld ved det idylliske tjernet – fylt av svarttrost- og rødstrupesang. Og fornemmer allerede halvveis den liflige eimen av blårøyk og skaukaffe vi snart skal oppleve. Det går radig innover og oppover. For her stiger Østmarka brua opp fra Lutdalen, og setter både lunger og knær på prøve. Men formen er god etter en syv dagers vårskitur i fjellheimen.

Terrenget er vilt, som bare Østmarka kan være. Vilt og vakkert! Vi går et par snarvei-

er, og etter en god times marsj er vi her igjen. Det er noe eget å komme tilbake, til et kjært og etterlengtet sted. Lauvtjern er faktisk det høyest beliggende vannet i hele Østmarka, 325 meter over havet, midtveis mellom Lutvann og Bjørndalen, som ligger i forlengelsen av Nord-Elvåga. Her er like bratt både i øst og vest. Forresten er vi ikke så langt fra de mye omtalte Puttjerna, etter lekkasjene og miljøkatastrofen i forbindelse med Gardermobanen.

Lauvtjern slapp heldigvis fra det hele. Og neppe noe sted i Østmarka, bortsett fra Bysetra, finner man vel større likhet med en gammel setervoll enn her ved tømmerhytta i nordenden av tjernet. Her er det så stille ... Ikke et menneske har vi truffet, enda aprilkvelden er lys og fager, fylt til randen av trostesang. Problemet med Lauvtjern er at vi aldri greier å løsrive oss. Og sjelden smaker wienerpølser med lomper duppet i stekefett bedre enn akkurat her, på vår rasteplass i vannkanten på østsiden.

I mange år har vi forresten fundert på hvor den for lengst forsvunne Ulvenseter kan ha ligget. Den lå neppe der hvor Ulvenseter er merket på Østmarka-kartet. Setra lå i fordums tid under gården Ulven ved Østre Aker kirke, 4,5 km i luftlinje fra gården. Jeg ble en gang fortalt av en eldre østmarkatraver at setra visstnok hadde ligget i skråningen like opp for Krokstjern, med åpent utsyn rett ned på Ulven gård, slik at de faktisk kunne signalisere til hverandre.

Ved Lauvtjerns østside 325 moh.

Ulvenseter var en av de fire kjente setrene som lå i Oslos (Akers) del av Østmarka. De øvrige var Oppsalvangen (tilh. gården Oppsal), Lutvangen (tilh. gården Skøyen) og Hellekindset/Helletjernseter (ved Hanoa/Setertjern). De tre sistnevnte mener vi å ha lokalisert. Ulvenseter ble brukt som navn på «Hytta hennes Ingeborg», som man ser tuftene etter ved blåmerket løype nord for radaren på Haukåsen. Den ble brukt som speiderhytte, men brant ned, og ble gjenreist like ved. Men det var nok ikke her den opprinnelige Ulvensetra lå!

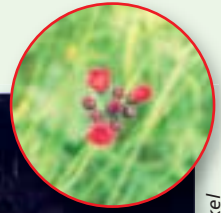
På hjemturen fra Lauvtjern saumfarer vi området rundt Ulvensetermosen, men finner ingen ting. Halvannen måned senere er vi tilbake, en solfylt junidag, hvor høysommerens frodighet står som en angende, irrgroønn mur mot oss, med blomster i gult, lilla og hvitt. Og denne gang tror vi at vi lokaliserte den eldgamle Ulvensetervollen, nettopp der den etter den muntlige beskrivelsen kan ha ligget. Et åpent frodig platå med feit, fin grasvekst, i skråningen like opp for Krokjtjern, ikke så veldig langt vest for Ulvensetermosen. Ulvensetra

ble visstnok nedlagt for veldig lenge siden, kanskje på slutten av 1700-tallet eller tidlig på 1800-tallet. Noen rester etter setra greide vi ikke å finne. Både hjørnesteiner, dørhelle og ildsted ligger nok gjemt langt under torva.

Vi inntar vår faste rasteplass ved Lauvtjern, og nyter to herlige timer her. Gule nøkkeroser, rosa tranebærblomster og hvit myrull skinner i juni-sola, med «setervollen» som en liten oase innrammet av grønt. Så ubeskrivelig fredelig og deilig. Heller ikke denne gang har vi møtt en levende sjel. Skjønt rundt Nøkle vann myldrer det – av joggere, syklistene og bikkjeluftere, foruten kajakkpadlere, teltere, skoleklasser, kolleger på pic-nic og sommeravslutning og pensjonister på spasetur. Og idet vi passerer de berømte Hauktjernskløftene et stykke ovenfor Sarabråten, hører vi som vanlig stemmer og skrangling av bolter og klatretutstyr fra fjellklatrerne. Men idyllen Lauvtjern og den fordums Ulvensetervollen har vi nok en gang hatt helt for oss selv. Vi skulle så gjerne ha vært på den frodige vollen og hørt bjelleklangen på «seterjentens søndag», men er nok et par hundre år for sent ute!

Kulturlandskap i Oslo, en glemt skattkiste?

Tekst Johan Ellingsen og Hanne Sickle

Rydningsterrasser ved Rausjø

At Oslo er en trivelig by, vet vi. Men at hovedstaden også er særdeles rik på biologiske kvaliteter og verdier, tenker vi nok ikke så ofte på. Foruten de unike skogområdene som omkranser byen, har kommunen i sin forvaring faktisk også hele 3300 da kulturlandskap. Dette er arealer som, i likhet med kommuneskogene, i sin tid ble kjøpt opp av kommunen, delvis for å sikre drikkevannforsyningen og delvis for å ha utbyggingsarealer i reserve. Bare på Østmarksiden utgjør kulturlandskapet hele 615 da fordelt på 13 mindre plasser fra

Ellingsrud i nord til Rausjøgrenda i sør. Disse arealene forvaltes i dag av Oslo kommune, Friluftsetaten, med mål om å sikre det biologiske mangfoldet, kulturminnene og opplevelsesverdien.

Smeden mot Sagstua

Alle foto: Hanne Sickle

Inn med husdyra!

Mange av plassene er inngjerdet med tanke på beiting, men det er skralt med husdyr i hovedstaden! De biologiske verdiene tapes derfor gradvis da det kun er aktiv skjøtsel med husdyrbeite som kan bevare områdenes rike verdier. Fra å være potensielle utbyggingsområder for ny boligbygging, er det viktig at områdene nå heller må betraktes som verdifulle trivselselementer i bynaturen. Et aktivt naturbeite med husdyr, uten bruk av kunstgjødsel og sprøytemidler, vil kunne bringe tilbake de fantastiske blomsterengene som mange av oss kanskje husker fra barndommen? Kan det tenkes noe vakrere enn å ligge på ryggen i en blomstereng og suge inn all verdens milde blomsterdufter mens svalene suser over hodet på deg på jakt etter insekter? Drømmen om beitedyr i randsonen mellom boliger og marka skal nå realiseres!

Sau på Sørli

Rødsveve på Smeden

Rullerende beitekorps på vei!

Det Kgl. Selskapet for Norges Vel og Oslo kommune, Friluftsetaten samarbeider nå om å leie inn beitedyr fra bønder i områdene rundt Oslo. I et prosjekt finansiert av Fylkesmannens landbruksavdeling, ble det sommeren 2003 beitet med sauer fra Lindeberg gård på Sørli, mens det på Øvresaga i Rausjø ble beitet med 7 ammekyr fra Enebakk. På Øvresaga er det en rekke kulturminner fra tidligere bebyggelse, og det var fantastisk å se hvordan gamle grunnmurer dukket fram i villnisset som dyra forsynte seg av. Alle feltene blir før beiteslipp fulgt opp med en botanisk registrering for å se på endringen i plantesamfunnet som følge av beitingen. Det er håp om at prosjektet skal gå i minst tre år slik at det kan vekke interessen for en permanent ordning med innleide beitedyr til noe av Oslos kulturlandskap. Vi har bevisst valgt å prioritere arealene langs Ljanselva for å stimulere det verdifulle arbeidet som allerede gjøres her. I år skal derfor i tillegg jordene på Smeden gjerdes inn, og det vil bli noen få ammekyr også på Sørli. Disse dyra vil komme fra en bonde i Lørenskog.

Det er et stort ansvar å ha beitedyr inne blant bebyggelsen med løshunder, søppel og skrot, åpne grunder og farlig trafikk. Det er viktig at dyra får gå i fred, og det blir arrangert et daglig tilsyn som i hovedsak utføres av lokale folk og Friluftsetatens egne ansatte. Prosjektet vil informere turgjengere og skoler med en brosjyre samt ved å henge opp plakater med tlf.nr som kan ringes dersom det skjer noe uforutsett.

Sørli ved Nøklevann

Nytt vertskap på Sandbakken

Av Helga Gunnarsdóttir

Irene Aspshaug og Even Saugstad tar nå over driften av Sandbakken sportsstue i Østmarka. Stua vil være åpen i helgene fra 21. mai.

Det nye bestyrerparet er begge vokst opp med Østmarka som nærmeste nabo og gleder seg til å kunne ønske gamle og nye gjester velkommen til denne trivelige stua. Even skrev for noen år siden boka «Østmarka fra A til Å», så nå kan Sandbakkens gjester ganske sikkert få både turtips og markahistorie i tillegg til kaffe, boller og vaffler. Stua vil i første omgang ha åpent lørdager og søndager fra 10.00 til 16.00, men fra høsten og neste vinter vil det også være mulig å få ferskt bakverk på hverdagene.

Det nye vertskapet ser særlig fram til neste skisesong med godt preparerte løyper fra alle kanter, men de håper også turfolket vil finne veien til stua nå på barmark.

De lover en god, tradisjonsrik markastue med atmosfære og hjemmebakte godsaker i disken.

For de som ikke er kjent ligger Sandbakken sør i Østmarka på grensen mot Ski kommune, bare noen hundre meter fra parkeringsplass. Den som kommer med bil fra Oslo tar av til venstre fra Enebakkveien like etter bygrensa ved Sværsvann. For de som ønsker en lengre fottur er både Skullerud, Ulsrudvann og Bysetermåsan gode startsteder.

Østmarkas Venner ønsker Irene og Even lykke til, og vi oppfordrer alle venner av Østmarka til å legge turen innom Sandbakken!

Slottet på Kastevangen

Av Jan Sørum

Følgende historie skriver seg fra 1947-1954. Vi var en gjeng gutter fra Etterstad som i en del år hadde vår faste plass i bratta på østsiden av bekken mellom Sør- og Nord-Elvåga den gangen det var litt av et juv i nedre del av denne bekken. Juvet og bekken forsvant ved oppdemningen av Elvåga. Vi døpte derfor plassen vår «Canada». Jeg ser i boka Østmarka fra A-Å at stedet kalles «Yukon», men dette må ha kommet langt senere. Den gang var det bra med stor krepss og også noe ørret i bekken, dette høstet vi av og kom dermed i konflikt med drikkevannsvakta.

Etter noen års vanking på Musehogget ved Holsjøen var det på tide å finne seg en plass lenger inne på skauen. Vi hadde etter hvert blitt kjent og gode kompiser med noen av gamlekara på skauen, noen av dis-

se hadde hatt koier på skauen før krigen, og noen hadde fremdeles koier. Harald N., som var en av disse gamlekara, viste oss en fin plass på Kastevangen med masser av tørrgraner like i nærheten, ellers bare villmark. Det fantes ikke skogsbilveier eller flatehogst. Mortvannsåsen lå like i nærheten med tiurspill og vill natur, så her var det bare å sette i gang.

En av gamlekara lånte oss ei lita koie som lå oppe i Mortvannsåsen nordøst for Bjonnebete, så jeg og to kompiser tok ei uke sein høstferie og satte i gang. Tak og gulvplanker rappa vi på Sør-Skytten. Den gang lå det en kjørekar med hest på Sør-Skytten, han drev og kjørte ut plank fra noen store stabler som fremdeles lå ved dampsga.

Så fort kjørekaren var på uttur lessa vi skislean vår full av planker: Det var et forferdelig slit med plankelasset opp hele Løkkebrudalen til Kastevangen. En av gamlekara hadde gjemt unna en ovn som hadde stått på Nord-Skytten, den ble vår for ei halv flaske sprit, så nå begynte vi å komme i orden.

Den gangen var det temmelig langt til Kastevangen. Vi hadde ingen lørdagsfri, så det ble som regel lørdag ettermiddag med Østensjøbanen til Oppsal, deretter Motbakkene, Ulsrud, Haraløkka, så over eller rundt Nøkle vann, over Ødegårdsmåsan til Nord-Skytten forbi Purkemyrene, 17. mai plassen, over Løkkebrudalen og så endelig framme på Kastevangen.

Skiløyper var det som regel dårlig med. En gang trakk det vi løype i dyp snø helt fra Haraløkka til Kastevangen. Søndag formiddag fikk vi besøk av to meget sultne og sure skiløpere som hadde fulgt den eneste

skiløypa innover på skauen med bråstopp på koia vår. To påsker tilbrakte vi også på Kastevangen med hunder og slede.

I 1954 hadde jeg sykepermisjon fra militæret. Hvordan står det til inne på Kastevangen? Jeg pakka omgående sekken og dro innover på skauen, passerte Ødegårdsmåsan i lett snødrev med en svak måne over det hele, jo dette kunne bli et eventyr, men det ble det dessverre ikke.

Omsider framme på Kastevangen var det ingen koie å se. Kun et skjevt ovnsrør, noen blikkplater og litt av ovnen stakk opp av nysnøen. Koia var brent ned. Store gutter gråter ikke, men dette var triste greier. Jeg børsta snøen av hoggestabben, satte meg ned, tente pipa og tok en whisky (muligens to). Etter å ha mediterert og sluppet av i en times tid var det bare å ta samme sporet hjemover. Var hjemme ved tre-fire-tida på morgenkvisten. Var dette slutten på koielivet i Østmarka? Å neida, det ble med åra et par koier til.

Vi har holdt kranselag. Fra venstre Odd, Bjørn, Sverre, Jan og Arild

Motorferdsel i utmark

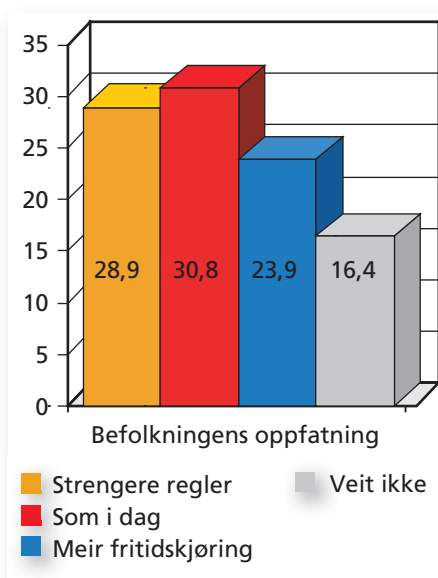
– ein trussel mot det enkle friluftslivet

Av Jan Olav Nybo

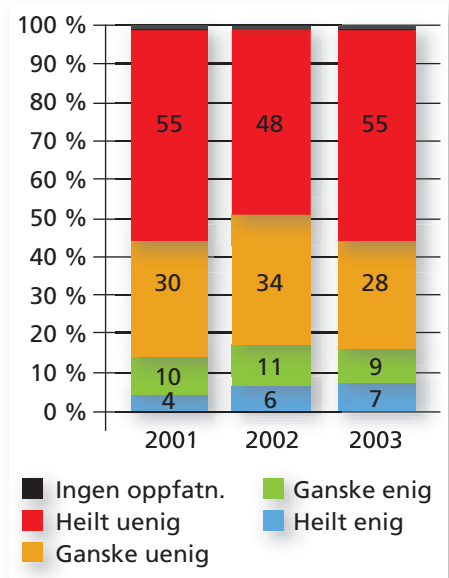
Vi merker det kanskje ikkje til daglig, vi som stort sett bruker Oslomarka, men rundt omkring i landet er det eit stort og aukande press for meir motorisert ferdsel i norsk natur. Vi snakker ikkje da om ulike former for nyttekjøring (som er tillatt i dagens lovverk), men om folk som vil bruke snøskuter eller firehjuls motorsykkel (firehjuling) til rein lystkjøring. Dette er i klar konflikt med det enkle og stillheitssøkande friluftslivet. Dei aller fleste som går på tur,

er nemlig ute etter avkopling, ro og fred, og ønskjer ikkje å få turen spolert av bråk, forstyrring og motorkjøretøy.

Ei fersk undersøking frå Sentio-Norsk statistikk frå april i år viser at 29 % vil ha strengare reglar for fritidskjøring med snøskuter, 31 % vil ha dagens restriksjonsnivå mens 24 % vil ha meir liberale reglar (figur 1). Ei gallupundersøking i fjor viste at 83 % ikkje ønskjer at det skal bli enklare å bruke motorkjøretøy i utmark (figur 2). Folk

Figur 1. Folks syn på reglane for fritidskjøring med snøskuter.

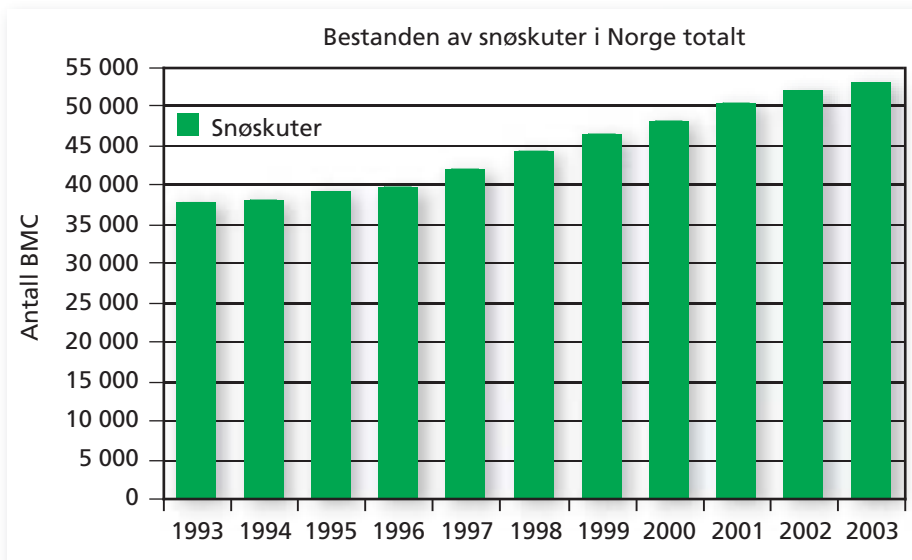

Figur 2. Folks svar på påstanden om at det bør bli enklare å bruke motorkjøretøy i utmark.

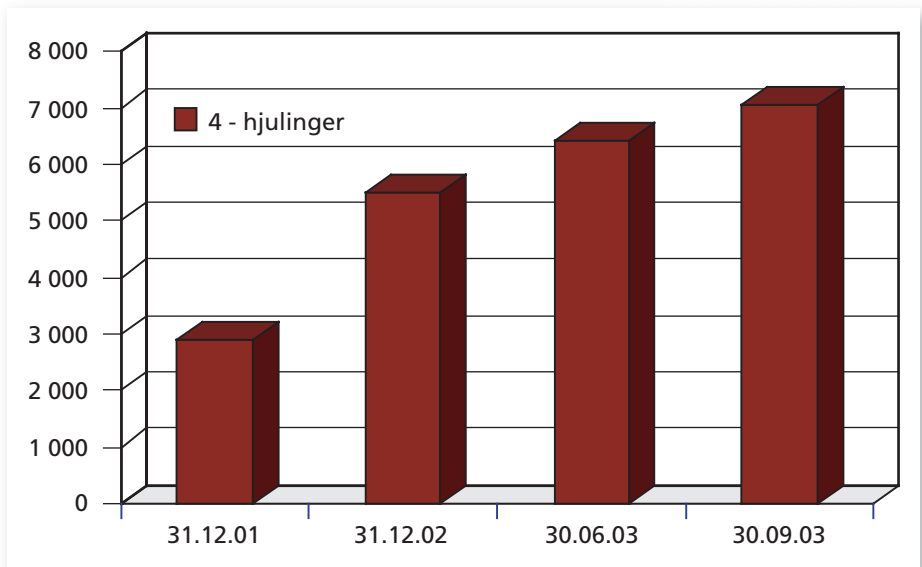
flest er med andre ord langt meir bevisste på at stillheit og ro er viktig enn den tilsynelatande sterke opinionen vi ser i distrikts-Norge mot dagens restriktive regelverk.

Samtidig er det ein kontinuerlig vekst i talet på snøskuterar (totaltalet er nå på ca. 54 000, figur 3) og ei enda meir alarmerande utvikling i talet på barmarkskjøetøy (nå ca. 8 000, figur 4). Dette skjer fordi styresmaktene gir altfor svake signal om å slå ned på ulovlig kjøring og å forsvare eit lovverk som ikkje tillater rekreasjonskjøring.

Styresmaktene sette i 2001 i gang eit forsøksprosjekt for motorferdsel, der åtte prøvekommunar ved hjelp av plan- og bygningsloven skulle styre motorisert ferdsel i utmark. Prosjektet blir avslutta våren

Figur 3. Utviklinga i talet på registrerte snøskuterar 93-03

Figur 4. Utviklinga i talet på registrerte firehjulinger 2001-2003

2005, og på bakgrunn av evaluering av om prosjektets mål om redusert støy- og trafikkbelastning og redusert motorferdsel i dei mest sårbare områda er nådd, blir det vurdert om det skal fremjast eit lovendringsforslag. Forsøket så langt viser at motorferdsel i utmark ikkje eignar seg som eit tema i kommunale planar. Praxis i forsøkskommunane har vore svært ulike, og fleire av kommunane som til nå har hatt liberal praksis, har i forsøksperioden etablert mange rekreasjonsløyper. Dette har sjølvsagt gitt mindre ulovlig kjøring, færre meldte og mindre arbeid for politi og lensmannsetat. Men det har ført til langt meir kjøring, større støy- og miljøbelastning og fleire konflikhtar med friluftsliv og natur.

Friluftsliv- og naturvernorganisasjonane forventer eit klart signal frå styresmakte-

ne om at det ikkje skal bli lettare å bruke motorkjøretøy i utmark. Samtidig må det settast inn langt meir ressursar for å redusere ulovlig kjøring, og det må settast i verk nye tiltak for å gjere det mindre attraktivt å kjøpe seg snøskuter eller 4-hjulinger. Slike tiltak kan vere konsesjonsplikt på kjøp og bruk, redusert motorstyrke og hastigheit, høgare avgift på raske, sterke kjøretøy, krav om alltid å ha med slede når ein kjører snøskuter og at det settast ein konkret frist for overgang frå to- til firetaktsmotorar (langt meir støysvake) for snøskuter.

Dersom den utviklinga vi ser i dag, får fortsette, og motkreftene ikkje er sterke nok til å hindre utgliding av lovverket, kan vi om få år møte folk på tur med snøskuter eller firehjulinger også i Osloområdet. Det er eit scenario dei fleste av oss håper å unngå!

Populære ubetjente hytter

Av Even Saugstad

Øvresaga sør i Østmarka har på få år rukket å bli en meget populær ubetjent turisthytte.

Turistforeningens (DNT) to ubetjente hytter i Østmarka, Øvresaga og Røyrivannskoia, har hatt godt belegg siste år. Øvresaga toppet DNTs besøksstatistikk for de små ubetjente hyttene i Osloområdet med hele 612 persondøgn, nesten en dobling av tallet for 2002. Røyrivannskoia hadde siste år 288 besøkende.

– Bruken av hyttene i Osloområdet er økende, særlig blant barn og unge opp til 15 år, forteller Wenche B. Løfsgaard i DNT Oslo og Omegn.

– Det er først og fremst i helgene at hyttene brukes. Noen gjester blir to eller flere netter, noen går fra hytte til hytte, men det store flertallet overnatter kun en natt, sier hun.

Øvresaga ligger sør i Østmarka, i Rausjøgrenda med Bysetermåsan som godt ut-

gangspunkt. Den tidligere husmannsplassen ble overtatt av DNT Oslo og Omegn i 1998, og med vei nesten helt til døra har den blitt særlig populær for familier som kommer til hytta pr. sykkel. Røyrivannskoia ligger ved Losbyvassdraget, ca 5 km med sykkel, ski eller kano fra Losby. Turistforeningen har disponert den siden 1996. De to Østmarkahyttene har kun henholdsvis seks og åtte sengeplasser, så det gjelder å være tidlig ute med bestillingen til DNT. Hyttene er låst med foreningens standardnøkkel, som også passer til flere hundre hytter i fjellet. I tillegg til Øvresaga og Røyrivannskoia har DNT Oslo og Omegn åtte hytter i Osloområdet, de fleste beliggende i Nordmarka og på Krokskogen.

Vi støtter Friluftsetatens mål og retningslinjer

Oslo kommune Friluftsetaten har nylig hatt på høring Mål og retningslinjer for forvaltning av Oslo kommunes skoger. Østmarkas Venner mener at Friluftsetaten gjør et meget godt og prisverdig arbeid i Oslo kommunes skoger. Vi påpeker i vår høringsuttalelse at det er svært viktig at Bystyret sørger for at Friluftsetaten har ressurser til å kunne etterleve de foreslåtte mål og retningslinjer.

Østmarkas Venner mener at Friluftsetaten har gjort et meget grundig og solid arbeid med revisjon av Mål og retningslinjer. Likeledes har Friluftsetaten trukket Markaorganisasjonene og forskjellige fagmiljøer ved Universitet i Oslo og NLH aktivt med i arbeidet som har ledet fram til høringsutkastet. Mål og retningslinjer skal opp til politisk behandling i løpet av juni.

Du kan lese mer om våre merknader på www.ostmarkasvenner.no

HG

Som lederen forteller har MMI nylig gjennomført en undersøkelse for Friluftsetaten om Oslofolks bruk av og holdninger til kommunens skoger. For Østmarkas Venner er det gledelig at undersøkelsen bekrefter at også våre nye vedtekter er i tråd med folks holdning til Østmarka.

Du kan lese mer om undersøkelsen på: www.friluftsetaten.oslo.kommune.no

HG

Losbydager i august

Ved Losby gods og ved Mønevann blir det stor aktivitet 28. og 29. august. De tradisjonsrike Losbydagene arrangeres med turvandring, konsert ved vasshjulet og lokale organisasjoner som presenterer seg og sin aktivitet. Det er Kulturtjenesten i Lørenskog kommune som står bak, og de lover en fullspekket aktivitetshelg.

Mer om programmet på www.lorenskog-kultur.no

ES

Opplev Oslos elver

IDA HVOSLEF M.FL.

ELVELANGS – Turguide til elvene i Oslo

«Hver tur er spekket med opplevelser ... Man finner lett frem, dessuten har boken grundig veibeskrivelse og gode kart. I tillegg til å være en natur- og kulturguide, har boken også flotte tips til blant annet spisesteder og museer.»

– NINA LUNDE, OSLO VEST

- LYSAKERELVA
- MÆRRADALSBEKKEN
- HOFFSELVA
- SOGN-FROGNER-VASSDRAGET
- AKERSELVA
- HOVINBEKKEN
- ALNA
- ØSTENSJØMRÅDET
- LJANSELVA
- ELLINGSRUDELVA
- GJERSJØELVA

Kr 249,-

ASCHEHOUG

Boken kan kjøpes på www.aschehoug.no eller i nærmeste bokhandel.

Et **B**
-blad

Returadresse:
Østmarkas Venner
Postboks 129 Tveita
0617 Oslo

Østmarkas Venner inviterer til

SOMMERNATT PÅ TONEKOLLEN

25.-26. juni 2004 kl. 20-10

Vi går eller sykler fra Bysetermåsan og Losby (Stallen) og møtes ved Tonevann ca 21.30, der vi slår leir og tilbringer sommerkvelden.

Ca. kl. 3 starter «bestigningen» av Tonekollen, og vi når toppen før soloppgangen over Østmarka.

Retur via Tonevann og Vangen (for de som går til Bysetermåsan) med muligheter for felles frokost før vi skilles på lørdagsmorgenen.

Ta med varme klær, sovepose (!), mat, kopp, kikkert etc., vi ordner med kaffe og kokeutstyr.

Påmelding med nærmere avtale om frammøte til Randi Hauger 41 69 47 22 innen 19.06. Turen arrangeres med forbehold om været.

Slå ring om Østmarka!

Du som vil støtte Østmarkas Venner, bli medlem! Skriv navn og adresse her, klipp ut denne annonsen og send den til: Østmarkas Venner, Boks 129 Tveita, 0617 Oslo

Navn:

Telefon:

Adresse:

Postnummer:

Kontingenten er kr. 100 per år. Borettslag, bedrifter og organisasjoner kr. 200 per år.
Blankett vil bli tilsendt etter innmelding.

Besøk våre nye hjemmesider: www.ostmarkasvenner.no

SLÅ RING
OM
ØSTMARKA